KTO ODKRYŁ AMERYKĘ? (WER HAT AMERIKA ENTDECKT?)

WALDEMAR GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy"

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój

ORE Ośrodek Rozwoju Edukacji

Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper
Agnieszka Szawan-Paras
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Temat lekcji

Kto odkrył Amerykę? (Wer hat Amerika entdeckt?)

Klasa/czas trwania lekcji

III/45 minut

Cel ogólny

- Rozwijanie podstawowego zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- tworzy imiesłów czasu przeszłego Perfekt od czasowników nierozdzielnie złożonych,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: entdecken, der Dreißigjährige Krieg, das Fußballspiel austragen, gewinnen, zerstören, der Warschauer Aufstand, bombardieren.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- praca na forum klasy.
- metoda stacji dydaktycznych.

Środki dydaktyczne

- 7 kart pracy (dostosowanych do potrzeb uczniów z SPE): Każda z nich zbudowana jest tak samo. Składa się ze
  - 1) zdjęcia przedstawiającego prawdziwe wydarzenie lub postać historyczną (np. Krzysztofa Kolumba),
  - 2) krótkiego quizu składającego się z jednego pytania i czterech odpowiedzi, z których tyko jedna jest poprawna (np. Wer hat Amerika entdeckt? – a. Christoph Kolumbus, b. Marco Polo, c. Ferdinand Magellan, d. Vasco da Gama),
  - 3) pytania: „Jak brzmi imiesłów czasu przeszłego Perfekt od czasownika „entdecken".
- Pytania do pozostałych stacji: 2) Wann hat der Dreißigjährige Krieg begonnen?, 3) Wer hat dem kleinen Goethe Märchen aus „Tausend und eine Nacht" erzählt?, 4) Wer hat das am 11.10.2014 ausgetragene Fußballspiel Polen – Deutschland gewonnen?, 5) Wer hat Warschau nach dem Warschauer Aufstand zerstört?, 6) Wer hat Dresden im Herbst 1944 bombardiert?, 7) Wie viele polnische Katholiken haben 2016 die Kommunion empfangen?,

- słowniki niemiecko – polskie,
- smartfony,
- rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Uczniowie podchodzą do wybranych stacji w dowolnej kolejności i rozwiązują zadania. Każdy uczeń powinien zaliczyć wszystkie stacje. Nieznane słowa uczniowie sprawdzają w słownikach, a rozwiązania quizów mogą znaleźć w Internecie. Po zaliczeniu wszystkich stacji każdy uczeń dysponuje listą siedmiu najczęściej używanych czasowników nierozdzielnie złożonych (beginnen, empfangen, entdecken, erzählen, gewinnen, zerstören, bombardieren) zarówno w bezokoliczniku, jak i Partizip II.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika listę czasowników nierozdzielnie złożonych i utworzonych od nich imiesłowów czasu przeszłego Perfekt.
- Uczniowie zastanawiają się na forum klasy, w jaki sposób czasowniki nierozdzielnie złożone tworzą imiesłów czasu przeszłego Perfekt.
- Uczniowie tworzą pary i rozwiązują kolejne ćwiczenie. To kilka obrazków oraz zdań z lukami poniżej. Zadaniem uczniów jest dopasowanie zdania do obrazka oraz wstawienie w lukę imiesłowu czasu przeszłego Perfekt. Zdania zawierają te same czasowniki, z którymi uczniowie mieli do czynienia w poprzednim ćwiczeniu.
- Uczniowie tworzą nowe pary i rozwiązują kolejne ćwiczenie. Tym razem wśród czasowników nierozdzielnie złożonych znajdują się także czasowniki proste. Zadaniem uczniów jest utworzyć i wstawić w lukę poprawny imiesłów czasu przeszłego Perfekt.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają znaleźć inne czasowniki nierozdzielnie złożone z tymi samymi przedrostkami („be-”, „emp-”, „ent-”, „er-”, „ge-”, „zer-” oraz końcówką „…ieren” i utworzyć z nich tzw. Wortsalat, tzn. kilka ciągów wyrazów, z których będzie można potem utworzyć zdania. Każdy z ciągu wyrazów powinien zawierać wszystkie potrzebne do utworzenia zdania wyrazy w formie podstawowej w tym czasownik nierozdzielnie złożony.

Komentarz metodyczny

Jak powszechnie wiadomo, najlepiej uczymy się poprzez działanie, tzn. gdy coś sami zrobimy. Tej zasadzie wychodzi naprzeciw powyższa lekcja przeprowadzona metodą stacji dydaktycznych, gdzie każdy uczeń pracuje we własnym tempie i sam decyduje o kolejności wykonywanych ćwiczeń. Uczniowie pracują samodzielnie, przez całą lekcję muszą być kreatywni.

W kolejnych ćwiczeniach można zastosować te same – jak to przedstawiono w scenariuszu – lub inne czasowniki. Nauczyciel powinien dostosować formę ćwiczeń do poziomu grupy. Jeśli uczniowie mają problem z opanowaniem czasowników ćwiczonych na lekcji, lepiej poświęcić więcej czasu na ich doskonalenie, a nie wprowadzanie nowych.
W kolejnym ćwiczeniu można też wprowadzić inne przedrostki.
Podczas dyskusji na forum klasy nauczyciel otrzymuje informację zwrotną o stopniu zrealizowania przez uczniów założonych celów, co stanowić może podstawę do ewaluacji przyjętych treści oraz zastosowanych metod i form pracy.
Zadawanie pytań stanowi zazwyczaj istotny element oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów. Także uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi można zadawać pytania, ale jedynie pod warunkiem, że będą one sformułowane w taki sposób, by dać im wystarczająco dużo czasu na odpowiedź oraz by były one wzmacniane innymi bodźcami (np. wzrokowymi obok werbalnych). Należy także rozważyć różne formy udzielenia odpowiedzi, np. raczej ustne niż pisemne, itd.